

Fragment uit Hans Sibbel, *Hoe vang je een grote vis?*, Lemniscaat, 2023.

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

Hans Sibbel

Hoe vang je een grote vis?

met illustraties van

Marianne Sibbel

LEMNISCAAT ROTTERDAM

Tekst: © Hans Sibbel, 2023
Omslag en illustraties: © Marianne Sibbel, 2023
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2023
ISBN 978 90 477 1484 2
NUR 283

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

*Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt
en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux,
waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.*

Kijk voor meer informatie, lessuggesties en extra's op
www.lemniscaat.nl

De reis

Er zijn een paar plekken op de wereld waar de piraiba voorkomt, een grote grijze meerval die wel tot 2 meter 50 lang kan worden. Dan weegt-ie meer dan 150 kilo. Een monster. Maar die zijn natuurlijk heel erg zeldzaam.

Waar maak je een goede kans?

We zochten op waar hij voorkomt, hoe hij eet, hoe je erop moet vissen. Alleen de voorpret was al geweldig. Ook over wat er allemaal mis kon gaan. We gingen praten met mensen die er meer van wisten en toen deden we een ontdekking. We vonden een plek waar ze zeker zouden zitten, maar waar nog nooit iemand heen was gegaan om hem te vangen.

Het was in Suriname. Daar zit de piraiba en zijn bijnaam daar is 'lau lau meerval'. Het is een tropisch land. Daar zijn enorme rivieren en er woont bijna niemand. Daar waren die Wonotobo-watervallen.

Waarom was er nog nooit iemand geweest? Er waren wel mensen geweest, maar nog nooit met goede hengels en speciaal voor de piraiba.

Bovendien is het drie dagen varen, door de jungle en weer terug. Dus je bent al zes dagen aan het varen en dan heb je nog niet gevestigd. Alleen gevaren.

Je kunt er alleen met een boot komen. Er zijn geen wegen, geen vliegveldjes. Niks. Alleen per boot.

Gelukkig was er daar iemand die ons kon helpen: Paul de gids. Die kende de plek wel, maar was er ook nog nooit geweest. Hij kon er al van alles regelen voordat wij met het vliegtuig naar Suriname gingen.

En ik vertel je dit: je moet heel veel regelen. Het is niet effe een bootje huren en lekker varen. O nee.

Om te beginnen is er, zodra je gaat varen, helemaal niks. Geen winkels, geen restaurantjes, geen hotelletje. Niks.

Je moet alles zelf meenemen en wat je vergeet, is er gewoon niet. Dus je moet goed bedenken wat er mee gaat. Tandborstel, eten, visspullen, aspirine voor hoofdpijn, batterijen voor muziek. Tenten, hangmat om in te slapen, en ook een kok en manusje-van-alles.

O man, zoveel!

Alleen al de benzine. Je moet met een motor achter je boot. Roeiend doe je er zes weken over. Ook leuk. Hoeveel benzine neem je mee? Die kun je onderweg niet meer kopen.

We gingen met twee boten. Eén voor de kok en alle spullen. En één om in te slapen onderweg en te zitten. Per boot hadden we voor de heen- en terugweg twee grote vaten benzine nodig. En wat extra voor als er een probleem was. Je wilt namelijk niet stilliggen op de terugweg omdat je benzine op is.

Drie vaten van 160 liter. In de boot. Waar wij ook in zaten. En Paul de gids zat er gewoon bij te roken! Eén vonkje en de boel zou exploderen.

Doodeng. Maar ja, je doet het gewoon. Als hij denkt dat het kan, zal het wel goed zijn...

Eten. Hoeveel eten neem je mee? Nou, ik kan je vertellen: dat is simpel. Gewoon twee enorme balen rijst, wat uien, olie om te bakken en wat kruiden. Een zakje Madame Jeanette. Dat is een gele peper en die is heel heet. En als je op een dag iets moet eten wat je niet zo lekker vindt: pech gehad, dan stop je een stukje peper in je mond en proef je gewoon niks meer. Kun je dooreten.

De rest moet je vangen. Als je geen vis vangt, heb je alleen rijst.

Drie weken alleen maar rijst? Zeker wel. Wil je die grote vis vangen of niet? Wil je lekker eten, elke dag wat anders, hamburgertje, patat, pizza, stamppot... Dan blijf je lekker thuis.

Je neemt ook niet voor elke dag een schone onderbroek mee. Ze zien je aankomen

met 21 onderbroeken. Elke dag een verse. Drie heb je er. Max. Je spoelt ze maar schoon in de rivier als ze gaan stinken. Twee t-shirts. Een broek. Je moet op alles besparen. Geen telefoon mee. Je hebt er toch geen ontvangst. En geen stroom om op te laden.

Je kunt ook maar een paar hengels meenemen. Maar die zijn allemaal verschillend. Een supersterke voor enorme vissen en een kleintje om aasvissen te vangen. Want je weet nooit welke je precies nodig hebt. Dat lijkt genoeg, maar als er eentje kapotgaat, dan heb je die niet meer.

Wat ook gebeurde. Door een stom ongelukje. Net zoals met mijn allereerste werphengel. Niks geleerd, dus. En dan zit je straks midden in de jungle zonder hengel. Ga je de vis dan uit het water schreeuwen, of zo? Gelukkig konden we hem nog repareren...

O ja, het is ook een goed idee om niet ziek te worden. Er zijn daar geen dokters.

We kwamen aan en Paul had al van alles geregeld. De ene boot zat helemaal vol met spullen. En in de andere was net plek voor ons.

LES 4: Voorbereiden. Voorbereiden. Voorbereiden. Voorbereiden.